

«l'Instant» ha afermat i ha superat encara el gran èxit del seu primer dia.

El públic català ha respost als nostres esforços amb una unanimitat sorprenent, que estableix un rècord magnífic dintre el periodisme català. «l'Instant» sabrà correspondre a aquest gran èxit.

l'Instant

DIARI DE LA NIT

Preguem a tots els nostres subscriptors que es vulguin fer càrrec de les deficiències que hagin pogut experimentar en el repartiment de l'Instant. L'èxit ocasiona també els seus conflictes. Quedaran resolts tot seguit

Un èxit que puja

El nostre número d'ahir constituïa un altre gran èxit. Un èxit major, encara, que el del primer dia. El públic català ha correspost al nostre esforç en termes que han superat esplèndidament les nostres esperances. Gràcies a tots! L'INSTANT sabrà fer-se digne d'aquest èxit millorant encara els seus serveis i les seves informacions.

Les edicions de L'INSTANT aquests dos primers dies han estat exhaustives ràpidament. És un triomf del periodisme català que ha de satisfer-nos a tots. L'elevadíssim tiratge d'aquestes edicions fa d'aquest triomf un esdeveniment sense precedents entre nosaltres.

A pres de les moltes persones que ens en demanaven exemplars, ahir procedirem encara a fer una nova edició del nostre primer número. N'hem tingut a penes per atendre aquelles demandes i les que s'hi han afegit aquest matí!

I no volem acabar aquesta nota sense fer constar el nostre més profund agraïment per les moltes felicitacions i pels molts encoratjaments que de tot arreu de Catalunya ens arriben.

Encara, gràcies a tots! Amb l'esforç de tots L'INSTANT és el diari de la nit que s'imposarà.

Es el diari que ja s'ha imposat!

Aquesta tarda es celebra a Berlín una gran manifestació, a la qual assisteix el Fuhrer

BERLÍN, 3. — Per aquesta tarda s'ha organitzat una gran manifestació que destinarà per davant de l'Òpera. Assistiran en aquesta manifestació Hitler, Hess i Goering. La finalitat de la manifestació és demostrar que no hi ha cap divergència entre els membres del Govern o entre les organitzacions de l'Estat i el partit nazi. — Fabra.

Aquest matí ha tingut lloc a Palau el segon dels Consells de ministres anunciats

El President de la República ha continuat el seu discurs

Ha seguit exposant els judicis i opinions entorn de la funció constitucional d'aquests tres anys — diu el senyor Lerroux

Les plantilles del Cos Tècnic d'Obres Públiques

MADRID, 3. — Aquest matí, a les onze, es reuní a Palau el Consell de ministres, continuació del d'ahir.

A la 140 es donà per acabada la reunió, i el senyor Martínez de Velasco, a preguntes dels periodistes, digué que el President de la República havia continuat el seu discurs d'ahir.

—Suposo — afegí — que demà acabarem.

El cap del Govern digué:

—En realitat he de repetir ço que vaig dir ahir. El President ha seguit exposant els judicis i opinions que li proporciona la tasca constitucional d'aquests tres anys, en relació, naturalment, amb la Constitució, per tal que el Govern pugui formar judicis per a quan arribi l'hora de proposar la reforma que calgui.

Després, en els vint minuts de despatx, hi hagués coses de poca importància, de les quals els donarà compte el ministre de Comunicacions.

—Hi haurà acords demà, en acabar el President la seva exposició? — se li preguntà.

—Si cal, sí; però caldrà esperar el final del discurs de S. E.

El ministre de Comunicacions manifestà que el petit Consell havia estat molt breu, i que encara no seria més el de demà, perquè els assumptes escassegen.

Facilità la nota oficiosa que diu així:

«OBRAS PUBLICAS. — Restabliment de les plantilles del cos tècnic administratiu i auxiliar del ministeri, d'acord amb el decret de 30 de setembre de 1931.

Decreto disolvendo las comisiones para estudio del plan de enla-

ce y unificación de servicios de las líneas férreas que afluyen a Bilbao y a Zaragoza, creadas por el d'ahir.

extinguir de auxiliares de Obras Públicas, creado por decreto de 13 de julio de 1932, con los 321 temporeros que figuran en la relación adjunta.

INSTRUCCION PUBLICA. — Admitiendo la dimisión del cargo de subsecretario del departamento al señor Prieto Bances, y nombrando para sustituirle a don Mariano Cubert Sagols.

Admitiendo la dimisión del Director de Primera Enseñanza don Victoriano Lucas de la Cruz, y nombrando para sustituirle a don Rafael González.

HACIENDA. — Ascenso de abogados del Estado.

ESTADO. — Excepción de las formalidades de subasta y concurso para la adquisición de una casa destinada a consulado de España en Perpignan.

MARINA. — Decreto promoviendo al empleo de contralmirante a los capitanes de navio don Juan Muñoz Delgado Garrido y don Ramón Fontela Maristany, continuando el primero como subsecretario del ministerio de Marina.

Decreto ampliando el cuerpo a

cretos de 23 de marzo de 1933 y 3 de julio de 1934.

Decreto ampliando el cuerpo a

EL VIATGE DE M. LAVAL A ROMA

Amb ocasió de la seva propera conferència amb el Duce, el ministre francès d'Afers Estrangers ha dit que Mussolini té la salvaguarda de la pau d'Europa

PARIS, 3. — El senyor Laval ha fet les següents declaracions sobre les converses franco-italianes, després d'haver fet constar la cordialitat que les ha acompanyat.

«La tasca que assumim — ha dit el ministre de Negocis Estrangers — amb el senyor Mussolini, és apassionada, car es tracta de posar la nostra amistat al servei de la pau».

Afegí que té la intenció de no fer res incompatible amb el que es refereix a les amistats franceses existents.

El senyor Laval acabà dient: «Mussolini ha de conduir-nos a l'aproximació de tots aquells la col·laboració dels quals és indispensable per a salvaguardar la pau. — Fabra.

L'ACTUALITAT AL SARRE

Proclama alemanya radiada per les estacions de Francfort-Stuttgart

SARREBRUCK, 3. — Els pàls de radiodifusió de Francfort i Stuttgart ahir varen emetre una proclama en la qual s'invitava als sarrenses a retirar els seus fills de les escoles franceses situades prop de les mines del Domini. — Fabra.

UN ARTICLE SOBRE ELS DRETS DE LES MINORIES

SARREBRUCK, 3. — El periòdic «Neuespost» publica un article que tracta del que pot ocórrer després del plebiscit del Sarre.

L'autor de l'article creu que el plebiscit està destinat, en resum, a saber si la població del Sarre vol o no unir-se una altra vegada a Alemanya. En el cas afirmatiu, seria necessari que la majoria considerés que no es pot forçar una minoria a acceptar un canvi de sobirania.

L'autor recorda el cas de l'Alta Silèsia, i acaba dient que si passés això, la Lliga de Nacions es trobaria davant un delicat problema de divisió de territori. — Fabra.

LA GUERRA A EL CHACO

Les forces del Paraguai han fet presoner un regiment bolivià

ASUNCION, 3. — El ministeri de la defensa del Paraguai ha donat a la premsa el següent comunicat:

«Hem entrat a Miprenda, i hem fet presoner un regiment d'infanteria». — Fabra.

EL PRINCEP HEREU DE SUECIA

El príncep hereu de Suècia, Gustau Adolf, recentment arribat a El Cairo, visita les Piràmides i escolta amb interès les explicacions sobre les recents descobertes. — (Express Foto)

La possessió d'una obra mestra del Renaixement ha donat lloc a un pugilat entre dos grans Estats europeus

Alemanya i Txecoslovàquia han sostingut una lluita diplomàtica i financera per adquirir el quadre de Durer

“La Mare de Déu del Roser”

A LA FI, DESPRES DE 6 ANYS DE COMPETENCIA, EL QUADRO HA ESDEVINGUT PROPIETAT DEL GOVERN TXECOSLOVAC, A BASE DE L'US PACIFIC DEL DRET D'OPCIO

Els canonges del convent de Strahov (Praga) no han rebut diners a canvi del quadre, sinó una finca de conreus i boscos valuada en 2.737.000 pessetes

per Miquel Capdevila

Aquests dies d'inquietud, en què hom sent els sorolls subterranis dels interessos contraposats dels pobles, resulta consolador veure que no és solament per qüestions econòmiques i per motius polítics que les nacions tenen diferències i fan jugar la diplomàcia.

També els valors espirituals, els productes imponderables de l'Art i de la Literatura, mouen els governs a fer un esforç, per aconseguir en noble competència la propietat del que desperta l'admira-

ció de les persones intel·ligents. Un cas ben notable ha esdevingut ara, que honora els organismes directius d'Alemanya i Txecoslovàquia, que han d'atendre amb més interès la competència.

Es tracta de l'adquisició del quadre de Durer «La Mare de Déu del Roser», que a la fi, ha esdevingut propietat del Govern de Txecoslovàquia, mitjançant 2.737.000 pessetes.

Per cert que l'adquisició ha resultat curiosa pel fet que el venedor no rebia diners, sinó terres, avaluades en la quantitat susdita. D'aquesta manera l'Estat no hauria de despendre d'una gran quantitat en metàl·lic, i el venedor, que és el convent de canonges blancs de Strahov (Praga), auri en difícil situació econòmica, esdevindrà ric per la possessió d'una gran finca de boscos i conreus situada prop de Frelwaldan (Silèsia), que l'Estat adquirí en virtut de la Reforma agrària efectuada recentment.

El pugilat internacional per la possessió de «La Mare de Déu del Roser», de Durer, va començar l'any 1928, en què el quadre fou dut a Nuremberg, per a formar part de l'Exposició organitzada per la ciutat naziua del gran pintor, amb ocasió del quart centenari de la seva mort.

Naturalment, el Govern alemany va pagar les despeses del trasllat i la pòlissa de l'assegurança contra la pèrdua o danyificació, que no era inferior a 5.000.000 de marcs, és a dir, prop de 15.000.000 de pessetes.

Aquesta enorme quantitat ja demostra que «La Mare de Déu del Roser» era estimada i avaluada a preu molt alt, però l'estimació i el preu varen créixer amb aquella

l'adquisició de l'obra que l'hauria ajudat a fer un bon paper en l'exhibició del geni nacional.

No és que el faci dolent del tot, puix posseïx «La Mare de Déu del Roser» i el «Retrat de Jeroni Holzhuher», entre altres obres del geni de Nuremberg, però segurament és ultrapassat pels museus de Munic i de Viena, la qual cosa ha d'humiliar un xic la capital de l'Imperi alemany.

Per això és natural que la Direcció del sudit museu aconseguís que fos convertida en qüestió d'honor per al Reich la possessió del quadre que havia anat a parar al convent dels canonges blancs de Praga.

Hom pot suposar que el Govern alemany hauria pagat molt més de 2.737.000 pessetes que n'ha pagat el Govern txecoslovac, puix aquest podia exercir el dret d'opció, així com fer-se rebair una part de la vâlua de l'obra, la qual cosa devien fer de bona gana els venedors.

Les obres d'art que existeixen a les esglésies i convents de la religió catòlica, tenen dos preus: un, normal si l'objecte d'art és comprat amb destinació al comerç o a l'exportació, i un altre, molt més reduït, si l'obra d'art és comprada per un Museu del país en què es troba l'església o convent possessor.

Si el Museu de Barcelona, i no cal dir els museus episcopals de tot Catalunya, haguessin hagut de pagar a llur per les obres d'art comprades amb permís dels bisbes i superiors de les Ordres religioses, haurien restat a mig fer, car no disposaven de les quantitats que valien els objectes que adquirien.

Però els prelets ja donaven instruccions als rectors que haguessin de vendre's algun objecte d'art

l'adquisició de l'obra que l'hauria ajudat a fer un bon paper en l'exhibició del geni nacional.

No és que el faci dolent del tot, puix posseïx «La Mare de Déu del Roser» i el «Retrat de Jeroni Holzhuher», entre altres obres del geni de Nuremberg, però segurament és ultrapassat pels museus de Munic i de Viena, la qual cosa ha d'humiliar un xic la capital de l'Imperi alemany.

Per això és natural que la Direcció del sudit museu aconseguís que fos convertida en qüestió d'honor per al Reich la possessió del quadre que havia anat a parar al convent dels canonges blancs de Praga.

Hom pot suposar que el Govern alemany hauria pagat molt més de 2.737.000 pessetes que n'ha pagat el Govern txecoslovac, puix aquest podia exercir el dret d'opció, així com fer-se rebair una part de la vâlua de l'obra, la qual cosa devien fer de bona gana els venedors.

Les obres d'art que existeixen a les esglésies i convents de la religió catòlica, tenen dos preus: un, normal si l'objecte d'art és comprat amb destinació al comerç o a l'exportació, i un altre, molt més reduït, si l'obra d'art és comprada per un Museu del país en què es troba l'església o convent possessor.

Si el Museu de Barcelona, i no cal dir els museus episcopals de tot Catalunya, haguessin hagut de pagar a llur per les obres d'art comprades amb permís dels bisbes i superiors de les Ordres religioses, haurien restat a mig fer, car no disposaven de les quantitats que valien els objectes que adquirien.

Però els prelets ja donaven instruccions als rectors que haguessin de vendre's algun objecte d'art

(Segueix a la pàgina 2)

DESPRES DEL DESASTRE

Què ha de fer Catalunya?

El que diu el senyor Joan Maluquer i Viladot

per Irene Polo

L'expresident de la vella Diputació Provincial de Barcelona, és un militant de la Lliga. La seva edat, però, l'ha decidit d'apartar-se del joc actiu de la política. El seu criteri segur i la seva clara reputació de jurista, van fer que el Govern de la Generalitat el nomenés President de la Comissió Jurídica Assessora que redactava els projectes de les lleis que anaven al Parlament Català.

Quan li hem demanat que contestés a la nostra enquesta el senyor Maluquer i Viladot, s'hi ha negat, de moment, dient que ja es considerava retirat del batibull polític; les nostres insistències i la seva admiració per L'INSTANT, han acabat per decidir-lo.

La solució de la situació en què quedava Catalunya després del dia 6 — ens ha dit aleshores — era que el vice-president del Parlament, el senyor Martínez Domingo, haguessin reunit la Cambra, perquè aquesta aprovés la nova llei electoral i, immediatament, votés la dissolució de les Corts Catalanes.

Tot seguit s'hauria anat a la convocatòria d'eleccions per a la constitució d'un altre Parlament del qual hauria sortit el nou Govern de Catalunya, i ja estava tot arranjat. Tothom estava d'acord amb aquest projecte. La nova llei electoral no era discutida per ningú; al contrari, tots els partits de Catalunya l'havien elegida. El Govern de la Generalitat l'havia trobada tan perfecta, que no l'havia volguda ni tocar i l'havia presentada al Parlament, exactament tal com havia sortit de la Comissió Jurídica Assessora...

Però el Govern de Madrid va refusar aquesta solució. I s'ha hagut d'anar a aprovar aquest règim que, encara no ha sortit a la Gasetta... (1).

—I com us sembla que anirà aquest règim extraordinari?

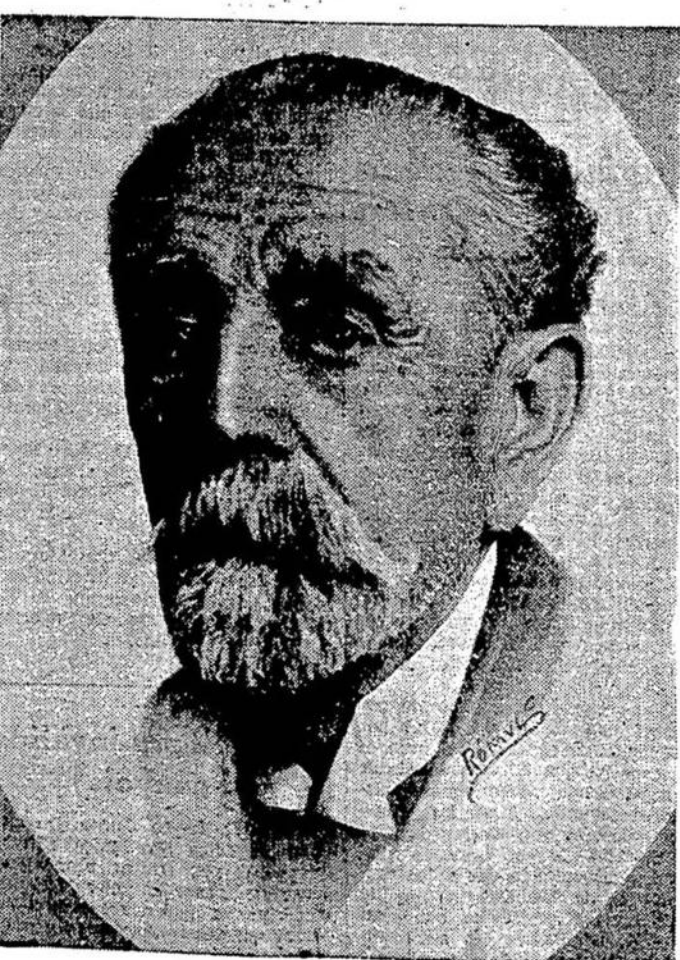
—Si hi ha seny, dintre d'aquest règim mateix es podrà anar avançant fins aconseguir un altre cop l'autonomia, que és una cosa que tothom vol a casa nostra. Perquè, ja veureu, els pobles no moren per la voluntat dels homes, sinó només quan Déu vol.

A més a més, la meua opinió personal és que dels noms que circulen de candidats al càrrec de

governador general de Catalunya, establert per aquest règim, el millor és el senyor Portela Valladares. Jo fa molts anys que el conec. En aquells temps de Pallàs, del gran terrorisme, era un governa-

rar endavant. Pobres de nosaltres que ens deixéssim arrossegar pel pessimisme!

El senyor Portela, si es volia d'un bon Consell, i totes les coses rutllen, pot fer que s'escurci molt la

durada d'aquest règim visat a l'infinit. Ja veureu com tot anirà avançant i Catalunya tornarà a ésser; com deien els italians del Renaixement del Piemont, Catalunya «Fara da se»...

Què voleu que us digui? Jo sóc optimista. Se n'ha d'ésser, per a ti-

(Segueix a la pàgina 2)

